

EN PORTADA

LA TRANSICIÓ ENERGÈTICA

61

avantprojectes s'han presentat a Catalunya des del novembre del 2019, quan es va modificar la legislació

MAR MARTÍ / ACN

L'eòlica xoca ara amb les ubicacions

Després de la flexibilització de la llei catalana, s'han presentat 59 projectes, però una part s'encavalquen al territori

Lorena Farràs

A Tivissa (Ribera d'Ebre) quatre avantprojectes de nous parcs eòlics situen un dels seus aerogeneradors pràcticament en un mateix punt. "Només un d'aquests aerogeneradors pot ser viable tècnicament", i "molt probablement cap dels quatre projectes no aconseguirà l'aprovació de la ponència d'energies renovables de la Generalitat, que ja ha tombat el primer", explica Jaume Morron, gerent d'EolicCat, l'Associació Eòlica de Catalunya. La ponència és l'òrgan encarregat d'analitzar la viabilitat dels avantprojectes de parcs eòlics i plantes solars fotovoltaïques i iniciar la seva avaluació d'impacte ambiental.

Després de la flexibilització de la legislació catalana –una normativa tan restrictiva que va provocar que pràcticament no s'instal·lessin nous projectes d'energies renovables en deu anys–, han arribat a la ponència 56 propostes de parcs eòlics (més de 5 que han estat presentats directament al Ministeri de Transició Ecològica i Repte Demogràfic perquè superen els 50 megawatts). "Hem rebut una allau de projectes, però no tots els analitzats compleixen amb els requisits d'ubicació, i alguns s'encavalquen", assenyala Manel Torrent, director de l'Institut Català d'Energia (Icaen).

Superades les traves adminis-

tratives, l'eòlica xoca ara amb les ubicacions. No és un problema nou, indica Robert Navarro, president de la secció eòlica de l'Associació d'Empreses d'Energies Renovables (APPA). "A Catalunya hi ha dos grans problemes per trobar bones ubicacions. El primer és l'alta densitat de població, i, el segon, que les millors zones són bàsicament dues: l'entorn de l'Ebre i l'Empordà". El gerent d'EolicCat hi coincideix: "No és cap sorpresa, ja que els llocs a Catalunya on hi ha bon recurs eòlic són limitats".

En total són 61 avantprojectes els presentats, amb 542 aerogeneradors i 2.549,8 megawatts de potència. Segons càlculs de Mor-

rón, d'aquest total "són viables 415 aerogeneradors, que aportarien una potència d'entre 1.829,20 i 1.936,70 megawatts". És a dir, 127 quedarien directament descartats perquè coincideixen en un mateix espai, com és el cas de l'aerogenerador de Tivissa.

La bona notícia és que "les millores de la tecnologia permeten projectar instal·lacions en ubicacions on fins ara era inviable", afegeix Morron. L'expert es refereix a millores com pales i torres més llargues i altes gràcies a les quals s'aconsegueix més capacitat de producció.

Catalunya té actualment 47 parcs eòlics, que sumen una potència instal·lada de 1.271 megawatts i representen un 5% de la potència instal·lada a Espanya, segons dades de l'Associació Empresarial Eòlica (AEE). "Per complir amb la llei de Canvi Climàtic, han de posar-se en marxa un mínim de 4.000 megawatts des del 2021 al 2030, equivalents a 400 cada any", adverteix el gerent d'EolicCat. Els avantprojectes presentats sumen una mica més de la meitat d'aquesta xifra.

A Espanya la potència eòlica instal·lada ascendeix a 25.704 megawatts, i el Pla Nacional Integrat d'Energia i Clima (PNIEC) defineix com a objectiu per al 2030 arribar als 50.000 megawatts i aportar un 34% de la generació total (actualment l'eòlica suposa un 20,8%), segons l'AEE. La potència eòlica instal·lada al món ha sobrepassat els 651.000 megawatts. Durant el 2019, la potència eòlica mundial es va incrementar en 60.400 megawatts, amb la Xina, els EUA, el Regne Unit, l'Índia i Espanya com a països que més potència van instal·lar.

net r olli ct
cns il' voa
buctiq es
cltemi
- sigct
uqom noist +

● ●
=====

**Espanya,
entre els líders**

Des del 2006 s'han presentat 810 patents eòliques a Espanya, i el país continua mantenint la sisena posició a escala mundial, prova de la capacitat tecnològica i d'innovació del sector eòlic nacional, segons l'Associació Empresarial Eòlica (AEE). Aquesta posició destacada és fruit dels esforços en R+D de les empreses del sector, assegura la patronal.

Francesc Raventós

Primer president del comitè executiu del pla estratègic Barcelona 2000

Barcelona 2030

Barcelona està iniciant l'elaboració del pla estratègic metropolità perspectiva any 2030.

En un moment de gran desconcert agreujat pels profunds canvis que portarà la Covid-19, és molt oportú definir ara els objectius i plans d'actuació que orientin les actuacions a realitzar.

L'any 1988 es va crear l'Associació Pla Estratègic Barcelona 2000, presidida per l'alcalde de Barcelona Pasqual Maragall. L'àmbit d'actuació era la ciutat. L'any 2000 l'àmbit del pla es va ampliar a la Barcelona metropolitana de tres milions d'habitants. El pla actual de la regió metropolitana n'engloba cinc milions.

Una qüestió delicada és la relació del pla estratègic amb la Generalitat. El Pla Barcelona 2030, per un territori de cinc milions d'habitants, suposa els dos terços de la població de Catalunya. Moltes de les propostes que es facin hauran de comptar amb la col·laboració de la Generalitat. En l'època de Pasqual Maragall, la Generalitat de Jordi Pujol va voler veure el pla estratègic com un contrapoder, i les propostes no sempre eren ben acollides. Convindria definir d'entrada com es coordinarà el pla amb la Generalitat.

Hi haurà un abans i un després de la Covid-19. Les ciutats han de pensar com els afectarà i repensar com ha de ser el seu futur. En el nou entorn les macrociutats o regions metropolitanas per poder progressar han de ser atractives i innovadores per captar inversions i talent. La dimensió demogràfica és un factor juntament amb ser una societat oberta, innovadora, d'economia dinàmica, educació i

Horitzons
Hi haurà un abans i un després de la Covid-19; les ciutats han de pensar com els afectarà i com ha de ser el seu futur

universitats de prestigi, bones infraestructures físiques i digitals, elevat nivell cultural, cohesió social i respecte al medi ambient. En definitiva, un lloc agradable per viure-hi, ben comunicat, que ofereixi oportunitats de progrés econòmic i cultural.

Una de les visions a llarg termini de Pasqual Maragall era crear al sud d'Europa una macrore-

gió entorn de Barcelona de 15 milions d'habitants. Es basava en una estreta col·laboració econòmica i cultural amb el País Valencià, les illes Balears, Aragó i Occitània. En aquest territori ara hi habiten 20 milions d'habitants. No és una idea a oblidar. Les ciutats necessiten relacionar-se en xarxa, però també han de tenir nuclis i *hinterland* amb un teixit de complexitats, col·laboració econòmica, empresarial i cultural que crea riquesa i llocs de treball. La relació ha d'estar totalment al marge de la política. El Pla Barcelona 2030 hauria de convertir a mitjà i llarg termini aquesta idea en una realitat. Permetria competir molt millor amb altres importants àrees econòmiques.

Barcelona en el nou món que s'està dibuixant ha de tenir una presència activa i innovadora, i destacar per ser capdavantera en innovació, progrés econòmic, dinamisme, cohesió social i qualitat de vida, i que miri el futur amb il·lusió i confiança. |

DADA

Actualitat
Catalunya té 47 parcs eòlics, que sumen una potència en megawatts de

1.271